

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Boico Victor,

Judecători – Țurcan Anatolie, Cobzac Elena,

a examinat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Bodean Ina în numele inculpaților Rebeja Nina și Burelov Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui

Rebeja Nina XXXXX, născută la XXXXX

și

Burelov Andrei XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 04.08.2014 – 22.02.2016

instanța de apel: 18.03.2016 – 11.05.2016

instanța de recurs ordinar: 25.07.2016 – 18.10.2016

instanța de apel: 22.11.2016 – 06.06.2017

instanța de recurs ordinar: 16.08.2017 – 21.11.2017

instanța de apel: 21.12.2017 – 22.04.2019

instanța de recurs ordinar: 28.06.2019 – 27.12.2019

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 22 februarie 2016, Rebeja Nina și Burelov Andrei au fost achitați de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că prin rechizitoriu, inculpatei Rebeja Nina i s-a incriminat că, activând în funcția de director al filialei Criuleni a CA „AG XXXXX” SRL, numită în funcție conform contractului individual de muncă, în perioada XXXXX-XXXXX, împreună și după o

înțelegere prealabilă cu Burelov Andrei, au însușit ilegal bunurile încredințate în administrare în următoarele circumstanțe.

În urma unei înțelegerii prealabile între Rebeja Nina și Burelov Andrei, având scopul însușirii bunurilor încredințate în administrare, Rebeja Nina, folosindu-se de situația de serviciu, prin ordinul nr.7 din XXXXX, l-a angajat în calitate de șofer pe Burelov Andrei, care nu dispunea de permis de conducere, calculându-i și ridicându-i salariul pentru perioadele după cum urmează: XXXXX-martie 2006 în sumă de 6400 lei; 21 iunie 2006 – 15 septembrie 2006 în sumă de 1454,55 lei; octombrie-decembrie 2006 în sumă de 2400 lei; ianuarie-aprilie 2007 în sumă de 2159,86 lei; mai-august 2007 în sumă de 2426,66 lei; septembrie-decembrie 2007 în sumă de 3200 lei; anul 2008 în sumă de 259,7 lei și pentru luna XXXXX în sumă de 1295,45 lei, mijloace bănești ce nu i se cuveneau și pe care i-a însușit ilegal deoarece se afla la muncă peste hotarele Republicii Moldova, cauzându-i CA „AG XXXXX” SRL un prejudiciu în proporții considerabile în mărime totală de 13196,22 lei.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

- procurorul, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care N.Rebeja și A.Burelov să fie recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.191 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal la amendă în mărime de câte 1000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa și exercita o anumită activitate în domeniul economic pe un termen de 3 ani, pentru fiecare, invocând că instanța a apreciat eronat probele și circumstanțele cauzei;

- avocatul V. Furnica în interesele CA „AG XXXXX” SRL, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care N.Rebeja și A.Burelov să fie recunoscuți vinovați și condamnați, potrivit învinuirii înaintate, cu admiterea acțiunii civile, invocând că instanța a apreciat eronat probele și circumstanțele cauzei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2016, apelurile declarate de către procuror și avocatul V. Furnica în interesele CA „AG XXXXX” SRL au fost admise, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Rebeja Nina și Burelov Andrei au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 191 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal la amendă în mărime de câte 500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita activități în domeniul economic pe un termen de 3 ani, pentru fiecare.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, încasându-se de la Rebeja Nina și Burelov Andrei, în mod solidar, în beneficiul CA „AG XXXXX” SRL,

prejudiciul material în mărime de 13 196,22 lei, iar în partea încasării cheltuielilor de judecată, a fost respinsă, ca neîntemeiată.

Instanța de apel a indicat că, reieșind din prevederile art. 101 alin.(1) Cod de procedură penală, prima instanță a dat o apreciere arbitrară probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor și eronat a dispus achitarea inculpaților de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art.191 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal.

Vice-versa, instanța de apel a constatat că Rebeja Nina, activând în funcția de director al filialei Criuleni a CA „AG XXXXX” SRL, numită în funcție conform contractului individual de muncă din 12 aprilie 2002, în perioada XXXXX - XXXXX, împreună și după o înțelegere prealabilă cu Burelov Andrei, au însușit ilegal bunurile încredințate în administrare în următoarele circumstanțe.

În urma unei înțelegerii prealabile între Rebeja Nina și Burelov Andrei, având scopul însușirii bunurilor încredințate în administrare, Rebeja Nina, folosindu-se de situația de serviciu, prin ordinul nr.7 din XXXXX, l-a angajat în calitate de șofer pe Burelov Andrei, care nu dispunea de permis de conducere, calculându-i și ridicându-i salariul pentru perioadele după cum urmează: XXXXX – martie 2006, în sumă de 6400 lei; 21 iunie 2006 – 15 septembrie 2006 în sumă de 1454,55 lei; octombrie-decembrie 2006 în sumă de 2400 lei; ianuarie-aprilie 2007 în sumă de 2159,86 lei; mai – august 2007 în sumă de 2426,66 lei; septembrie-decembrie 2007 în sumă de 3200 lei; anul 2008 în sumă de 259,7 lei și pentru luna XXXXX în sumă de 1295,45 lei, mijloace bănești ce nu i se cuveneau și pe care le-a însușit ilegal, deoarece se afla la muncă peste hotarele R.Moldova, cauzându-i companiei de asigurări „AG XXXXX” SRL un prejudiciu în proporții considerabile, în mărime totală de 13196,22 lei.

În acest sens, instanța de apel a indicat că vinovăția inculpaților este pe deplin probată prin ansamblul de probe, administrate de către organul de urmărire penală, cercetate de către instanța de fond și verificate de către instanța de apel, și anume: declarațiile reprezentantului părții vătămate CA „AG XXXXX” SRL, V. Furnica, ale martorilor V. Zamșa, P. Codreanu, P. Iacovlev, V. Monica, V. Magla, O. Monica și actele cauzei - procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 17.05.2012 și actele reviziei tematice a activității economico-financiare a CA „AG XXXXX” SRL din 03.08.2012 și 27.09.2012, fiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel, ținând cont de prevederile art. 6, 7, 61 și 75 Cod penal, a considerat că reeducarea și corectarea

inculpaților va fi posibilă doar prin aplicarea față de aceștia a unei pedepse sub formă de amendă, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita activități în domeniul economic.

Totodată, examinând acțiunea civilă, instanța de apel a considerat că aceasta, în partea cheltuielilor de judecată, este neîntemeiată, având în vedere că nu au fost prezentate probe care să demonstreze cuantumul acestora, urmând a fi respinsă, iar în partea prejudiciului material - întemeiată și care urmează a fi admisă.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare avocatul P.Bobu în numele inculpaților N.Rebeja și A.Burelov și inculpatul A.Burelov care, indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei, vinovăția acestora fiind bazată doar pe declarațiile martorilor, care nu au fost audiați la judecarea cauzei în apel; - deși martorii P.Codreanu, P.Iacovlev, V.Monica și O.Monica au fost audiați la cererea părții apărării, instanța de apel a utilizat declarațiile lor în favoarea acuzării, fără a indica în descriptivul deciziei în ce mod aceste declarații confirmă învinuirea adusă; - instanța eronat a pus la baza deciziei de condamnare raportul de revizie tehnică a activității economico-financiare a CA „AG XXXXX” SRL, având în vedere că revizia a fost efectuată de către SRL „Volnal-Com” care este un agent de asigurare din cadrul companiei - parte vătămată, precum și că, potrivit acestuia, nu au fost stabilite încălcări ce ar avea tangență cu acțiunile inculpaților; - eronat a fost acceptat drept probă actul de revizie tehnică a activității economico-financiare a CA „AG XXXXX” SRL din 27.09.2012, deoarece din acest act rezulta că A.Burelov a însușit suma de 5809 lei și nu de 13196,22 lei, precum și că pe perioada când acesta nu se afla în țară, din materialele cauzei rezultă însușirea de către acesta doar a sumei de 3203,11 lei; - Actul reviziei tematice a activității economico-financiare a întreprinderii din 27.09.2012, anexat la materialele cauzei la 28.09.2012, nu poate fi admis drept probă, deoarece a fost întocmit și anexat la cauză înafara procesului penal; - ordonanțele de prelungire a termenului de urmărire penală din 10.09.2012 până pe 10.01.2013, nu au fost semnate de către procuror și toate actele organului de urmărire penală emise în perioada respectivă sunt nule; - acțiunile inculpaților, deși formal conțin semnele unei fapte prejudiciabile prevăzute de Codul penal, sunt lipsite de importanță și nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracțiuni, constituind încălcări de ordin financiar; - fapta inculpaților, considerată de către instanța de apel ca fiind o infracțiune, urma a fi recalificată în baza

art.335 Cod penal, așa cum a solicitat procurorul în ședința de judecată în apel; - respingând cererea prin care procurorul a renunțat la învinuire, instanța de apel a depășit limitele judecării cauzei.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 18 octombrie 2016, recursurile declarate de către avocatul P.Bobu în numele inculpaților N.Rebeja și A.Burelov și inculpatul A.Burelov au fost admise, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei penale în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Colegiul penal, reieșind din conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel, a considerat întemeiat argumentele invocate în recursurile părții apărării referitor la faptul că după pronunțarea sentinței de achitare a inculpaților aceștia au fost condamnați fără a fi audiați pe viu martorii acuzării, fiind încălcate prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală.

Eroarea constatată a determinat Colegiul penal să admită recursurile ordinare, să caseze total decizia instanței de apel și să dispună rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017, apelurile declarate de către procuror și avocatul V.Furnica în interesele CA „AG XXXXX” SRL au fost admise, inclusiv din oficiu, conform prevederilor art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care N.Rebeja a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de administrarea bunurilor materiale pe un termen de 4 ani, iar A.Burelov a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 42 alin. (5), 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de administrarea bunurilor materiale pe un termen de 3 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, încasându-se de la N. Rebeja și A. Burelov, în mod solidar, în beneficiul CA „AG XXXXX” SRL, prejudiciul material în mărime de 13196,22 lei, iar acțiunea civilă în partea cheltuielilor de judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

Instanța de apel, examinând materialele dosarului a considerat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță eronat a apreciat probele, fără să țină seama de prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a constatat că Rebeja Nina, activând în funcția de director al filialei Criuleni a CA „AG XXXXX” SRL, numită în funcție conform contractului individual de muncă din 12 aprilie 2002, în perioada

XXXXX - XXXXX, împreună și după o înțelegere prealabilă cu Burelov Andrei, au însușit ilegal bunurile încredințate în administrare în următoarele circumstanțe.

În urma unei înțelegerii prelabile între Rebeja Nina și Burelov Andrei, având scopul însușirii bunurilor încredințate în administrare, Rebeja Nina, folosindu-se de situația de serviciu, prin ordinul nr.7 din XXXXX, l-a angajat în calitate de șofer pe Burelov Andrei care nu dispunea de permis de conducere, calculându-i și ridicându-i salariul pentru perioadele și în mărimea, după cum urmează: XXXXX-martie 2006 în sumă de 6400 lei; 21 iunie 2006 - 15 septembrie 2006 în sumă de 1454,55 lei; octombrie - decembrie 2006 în sumă de 2400 lei; ianuarie -aprilie 2007 în sumă de 2159,86 lei; mai - august 2007 în sumă de 2426,66 lei; septembrie-decembrie 2007 în sumă de 3200 lei; anul 2008 în sumă de 259,7 lei și pentru luna XXXXX în sumă de 1295,45 lei, mijloace bănești ce nu i se cuveneau și pe care i-a însușit ilegal deoarece se afla la muncă peste hotarele Republicii Moldova, cauzându-i companiei de asigurări „AG XXXXX” SRL un prejudiciu în proporții considerabile, în mărime totală de 13196,22 lei. Prin urmare, instanța de apel a conchis că acțiunile inculpaților urmează a fi încadrate, după cum urmează: ale lui N. Rebeja în baza art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal - delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, cu folosirea situației de serviciu, cu cauzarea de daune în proporții considerabile; ale lui A. Burelov în baza art. 42 alin. (5), 191 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal - complicitatea la însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, cu folosirea situației de serviciu, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Totodată, instanța de apel a menționat că, deși inculpații nu și-au recunosc vina, vinovăția lor în săvârșirea infracțiunii indicate supra este dovedită prin următoarele probe care, potrivit art. 101 Cod de procedură penală, sunt pertinente, concludente, utile, veridice și care coroborează între ele - declarațiile reprezentantului părții vătămate, avocatul V.Furnica, ale martorilor V.Zamșa, P.Codreanu, P.Iacovlev, V.Monica, V.Magla, O.Magla, O.Monica și actele cauzei - procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 17.05.2012 și actele reviziei tematice a activității economico-financiare a CA „AG XXXXX” SRL din 03.08.2012 și 27.09.2012; ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive din 24.02.2014. Astfel, fiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art.191 alin.(2) lit. c), d) Codul penal, în cazul inculpatei

N.Rebeja și art. 42 alin. (5), 191 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, în cazul inculpatului A. Burelov.

Consecvent, instanța de apel a indicat că, deși A.Burelov nu deținea calitatea specială de persoană căreia i-ar fi fost încredințate bunurile companiei de asigurări „AG XXXXX” SRL, acesta a acționat în calitate de complice la săvârșirea faptelor prejudiciabile ale autorului infracțiunii, adică ale inculpatei N.Rebeja astfel, acționând în participație complexă, în condițiile prevăzute de art. 46 Cod penal.

Instanța de apel a considerat că procurorul eronat le-a atribuit ambilor inculpați calitatea de coautori la săvârșirea delapidării și din acest considerent s-a expus în privința necesității de a recalifica acțiunile inculpatei N. Rebeja din prevederile art.191 alin.(2) lit. b), c), d) în cele ale art. 191 alin.(2) lit. c) și d) Cod penal, iar ale inculpatului A.Burelov din prevederile art. 191 alin. (2) lit. b), c), d) în cele ale art. 42 alin. (5), 191 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal.

Cu referire la pedeapsa penală, instanța de apel, ținând cont de dispozițiile art. 6, 7, 61, 75-78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, de motivul acesteia, de persoana celor vinovați, de faptul că dânsii anterior n-au fost condamnați, că circumstanțe atenuante și agravante nu au fost stabilite, a considerat că reeducarea și corijarea inculpaților poate avea loc prin aplicarea față de aceștia a unei pedepse sub formă de amendă, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de administrarea bunurilor materiale.

Totodată, cu referire la acțiunea civilă, instanța de apel a considerat că aceasta urmează a fi admisă în partea prejudiciului material și respinsă în partea cheltuielilor de judecată, având în vedere că prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11.05.2016, a fost respinsă această cerință, iar partea vătămată, CA „AG XXXXX” SRL nu a atacat-o cu recurs.

8. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul I. Bodean în numele inculpaților N.Rebeja și A.Burelov care, indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin.(1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că instanța de apel a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei; - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - fapta nu cuprinde elementele constitutive ale infracțiunii; - instanța a ignorat prevederile art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală și nu a ținut cont de indicațiile date de către Curtea Supremă de Justiție în decizia din 18.10.2016; - instanța de apel a pus la baza deciziei de

condamnare declarațiile martorilor P.Codreanu, P.Iacovlev, V.Monica, O.Monica și V.Zamșa, care au fost puse la baza sentinței de achitare, fără audierea lor repetată; - instanța nu a ținut cont de faptul că declarațiile martorilor V.Magla și O.Magla conțin divergențe, sunt confuze și lipsite de precizie; - instanța a utilizat declarațiile martorilor P.Codreanu, P.Iacovlev, V.Monica și O.Monica în favoarea acuzării, deși aceștia au fost audiați la solicitarea apărării; - eronat a fost acceptat drept probă Actul de revizie tehnică a activității economico-financiare a CA „AG XXXXX” SRL din 27.09.2012, deoarece din acest act rezulta că A.Burelov a primit suma de 5809 lei și nu de 13196,22 lei, precum și că pe perioada când acesta nu se afla în țară, din materialele cauzei rezultă că acesta a primit doar 3203,11 lei; - Actul reviziei tematice a activității economico-financiare a întreprinderii din 27.09.2012, anexat la materialele cauzei la 28.09.2012, nu poate fi admis drept probă, deoarece a fost întocmit și anexat la cauză înafara procesului penal; - ordonanțele de prelungire a termenului de urmărire penală din 10.09.2012 până la 10.01.2013, nu au fost semnate de către procuror și toate actele organului de urmărire penală emise în perioada respectivă sunt nule; - instanța nu a ținut cont că în perioada 01.07.2006 – 01.06.2007, A.Burelov s-a aflat în concediu neplătit și pentru această perioadă nu a primit salariu; - instanța nejustificat a considerat că A.Burelov a încasat salariu pentru perioadele 21.06.2016 – 15.09.2016, octombrie 2006 – decembrie 2006, ianuarie 2007 – aprilie 2007 și pentru luna mai 2007; - instanța eronat a constatat că A.Burelov ilegal a primit salariu pentru luna XXXXX pe când s-a aflat peste hotarele țării or, în luna XXXXX, acesta a ridicat salariul pentru luna iunie 2010, lună în care a ieșit din țară doar pentru 3 zile, care se încadrează în zilele libere prevăzute de Codul muncii; - instanța nu a ținut cont de faptul că nu este stabilit cu certitudine prejudiciul adus părții vătămate, care nu a putut indica cu certitudine mărimea prejudiciului cauzat prin infracțiune; - instanța de apel a pus la baza deciziei de condamnare, inclusiv contractul de răspundere materială, document care, însă nu a fost prezentat în instanța de judecată; - instanța nu a ținut cont de faptul că plângerea a fost depusă peste un an de la data demisiei inculpatei N. Rebeja, precum și că a fost semnată de către fiul lui V. Magla, O. Magla, care nu are drept de semnătură.

9. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 noiembrie 2017, a fost admis recursul ordinar, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017, în cauza penală în privința lui Rebeja Nina și Burelov Andrei și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

9.1. În motivarea deciziei instanța de recurs ordinar a invocat că contrar indicațiilor instanței de recurs, instanța de apel, rejudecând cauza, nu s-a conformat acestora, audiind repetat doar martorii V.Magla și O.Magla, concomitent, punând la baza deciziei de condamnare aceleași declarații date de martorii P.Codreanu, P.Iacovlev, V.Monica, O.Monica și V.Zamșa în instanța de fond, în baza cărora inculpații N.Rebeja și A.Burelov au fost achitați.

Instanța de recurs ordinar a sesizat că, deși instanța de recurs în decizia din 18.10.2016, a indicat că instanța de apel, la rejudecarea cauzei, urmează să țină cont de cele invocate în recursuri, recurenții invocând inclusiv, nulitatea actelor de procedură efectuate în perioada 10.09.2012 - 10.01.2013, pe motiv că nu sunt semnate de către procuror, instanța de apel nu s-a expus în nici un fel în privința acestui argument. Concomitent, nu s-a expus instanța nici asupra argumentelor invocate referitor la faptul că prin Actul de revizie tehnică a activității economico-financiară a CA „AG XXXXX” SRL din 27.09.2012, nu se probează că A.Burelov a încasat un salariu de 13196,22 lei, dar că salariul ridicat de către acesta în perioada 21.06.2006 - 07.2010, este de 5809,7 lei.

Suplimentar, nu au fost verificate nici argumentele, precum că în perioada 01.07.2006 - 01.06.2007, inculpatul A.Burelov, potrivit ordinului nr.8 din 30.06.2006 s-ar fi aflat în concediu neplătit și pentru această perioadă nu ar fi primit salariu, după cum i se incriminează prin rechizitoriu, iar salariul de 1295,45 lei, invocat precum că ar fi fost primit pentru luna XXXXX, de fapt, a fost ridicat în iulie pentru activitatea desfășurată în luna iunie 2010, lună în care a fost ieșit din țară doar pentru trei zile, care s-au încadrat în zilele libere prevăzute de Codul muncii, prezentând copia pașaportului în confirmarea faptului dat.

Instanța de apel, nu a ținut cont de prevederile art. 100-101 Cod de procedură penală și, după sentința de achitare, a pronunțat o hotărâre de condamnare fără a audia repetat martorii acuzării, dând prioritate probelor acuzării, neverificând argumentele invocate de partea apărării și fără a face o analiză multilaterală a tuturor probelor prezentate atât de partea acuzării, cât și de partea apărării.

Potrivit rechizitoriului, Burelov Andrei a fost învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal (f.d.205 v.2), pe când instanța de apel l-a recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, depășind astfel limitele învinuirii aduse prin rechizitoriu. Totodată, în

descriptivul deciziei s-a reținut că Burelov Andrei a acționat împreună cu Rebeja Nina în condițiile prevăzute de art. 46 Cod penal.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 aprilie 2019, a fost admis apelul, casată total, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2), sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Rebeja Nina a fost recunoscută vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2), lit. b) și d) Cod Penal, stabilindu-i-se pedeapsă sub formă de amendă în contul statului în mărime de 500 u.c., echivalentul a 10 000 (zece mii) lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de administrarea bunurilor materiale pe un termen de 4 (patru) ani.

Burelov Andrei a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2), lit. b) Cod penal, aplicându-i-se pedeapsă sub formă de amendă în contul statului în mărime de 500 u.c., echivalentul a 10 000 (zece mii) lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de administrarea bunurilor materiale pe un termen de 3 (trei) ani.

A fost admisă cererea, de retragere a apelului înaintată de către Compania „AG XXXXX” SA și a fost încetată procedura la examinarea apelului în această parte.

10.1. În motivarea deciziei, instanța de apel a menționat că, nerecunoașterea vinovăției de către Rebeja Nina și Burelov Andrei, nu echivalează cu achitarea acestora deoarece ce în ședința de judecată a instanței de apel au fost prezentate probe, care din punct de vedere a pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor indică incontestabil că inculpații au comis infracțiunile imputate, iar poziția lor precum că, n-au adus CA „AG XXXXX” SRL nici un prejudiciu, nu-i dezvinovățesc de comiterea infracțiunii încriminate, fiind o metodă de apărare în scopul eschivării de la răspunderea penală pentru faptele comise, or declarațiile acestora sunt combătute cu declarațiile reprezentantului părții vătămate și a martorilor audiați pe cauza dată și celelalte materiale administrate la cauză.

Instanța de apel analizând și apreciind sistemul de probe indicate la materialele cauzei prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor le-a apreciat ca fiind utile, veridice, consecvente și în coroborare. Din care se atestă cu certitudine culpa inculpaților în comiterea escrocheriilor incriminate.

Instanța de apel a statuat că, prima instanță nu a ținut cont de gravitatea și urmările infracțiunii săvârșite, de caracterul infracțiunii și eronat a apreciat totalitatea probelor prezentate de către acuzatorul de stat, dând o apreciere critică probelor acuzării, precum și nu a luat în considerație declarațiile reprezentantului părții vătămate Furnica Victor, potrivit cărora Rebeja Nina, a activat în funcția de director a filialei Criuleni a companiei „XXXXX” fiind încheiat contractul individual de muncă și de răspundere materială deplină, cât și de declarațiile martorului Magia Victor Ivan, care a declarat Rebeja Nina a fost angajată în calitate de director al filialei companiei „XXXXX” din orașul Criuleni și avea toate împuternicirile ce țineau de activitatea filialei Criuleni.

Conform contractului de muncă Rebeja Nina și-a asumat obligațiile să utilizeze corect și rațional bunurile încredințate în administrare. Directorului de filială i-a fost acordat dreptul de a angaja și elibera din funcție salariații filialei. Rebeja Nina a fost împuternicită să angajeze lucrători, iar în anul 2005 l-a angajat ca șofer pe fiul său, Burelov Andrei, ulterior acesta a fost eliberat și reangajat în 2007 până în 2010 când a depus cerere de eliberare și a fost eliberat. Atât timp cât Burelov Andrei a fost angajat ca șofer salariul de funcție era achitat în cadrul filialei Criuleni de care era responsabil Rebeja Nina.

La fel, instanța de apel a conchis că instanța de fond a ignorat și declarațiile martorilor Magia Victor care a declarat că Rebeja Nina a fost angajată în calitate de director al filialei companiei „XXXXX” din or. Criuleni. Dânsa avea împuternicirile să primească persoane la serviciu, să emită ordine de angajare, concediere, îndeplinea lista de pontaj, iar în calitate de șofer a fost angajat Burelov Andrei. Nu a cunoscut despre faptul că Burelov Andrei la momentul angajării nu dispunea de permis de conducere, că pleca peste hotarele țării. Când automobilul necesita de reparație se ducea la stația tehnică, Rebeja Nina raporta despre acest fapt, după ce compania efectua transferuri a sumelor cheltuite.

Au fost ignorate și declarațiile martorului Monica Veronica, care a declarat că într-adevăr a fost angajat în calitate de șofer, Burelov Andrei, iar tabelul de pontaj era dus de Rebeja Nina, care le verifica ca graficul de lucru să fie respectat.

Instanța de apel a considerat dovedită prezența laturii obiective a delapidării averii străine în acțiunile inculpatei Rebeja Nina și a lui Burelov Andrei și anume: există fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de însușire ilegală (sustragere) or, inculpații au însușit banii în sumă de 13 196,22 lei care aparțineau companiei „A.G. XXXXX” SRL.

De asemenea a invocat că sunt prezente urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv – cauzându-i companiei „A.G. XXXXX” SRL un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă totală de 13 196,22 lei. Deci, există și legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile. Inculpații au săvârșit luarea bunurilor ce le sunt străine, dar care, la moment, erau încredințate inculpatei Rebeja Nina Andrei de către compania „A.G. XXXXX” SRL, aceasta profitând de atribuția de a administra aceste bunuri.

Inculpații Rebeja Nina și Burelov Andrei, au însușit mijloacele bănești cu titlu de salariu, au obținut posibilitatea reală de a se folosi și de a dispune ilegal de bunurile părții vătămate „AG XXXXX” SRL, filiala Criuleni, la propria lor dorință.

Vina inculpaților Rebeja Nina, învinuită în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin.(2), lit. b) și d) Cod Penal și Burelov Andrei învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2), lit. b) Cod Penal a fost dovedită pe deplin.

11. Decizia instanței de apel din 22 aprilie 2019, pronunțată integral la data de **20 mai 2019**, a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Bodean Ina în numele inculpaților Rebeja Nina și Burelov Andrei, la **17 iunie 2019**, prin care, invocând ca temei pentru recurs prevederile **art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală**, a solicitat casarea deciziei, cu menținerea sentinței, din motiv că fapta săvârșită nu întrunește elementele infracțiunii.

11.1. În motivarea recursului ordinar, avocatul a invocat că:

- deși în pct. 29 al deciziei, instanța de apel constată că Burelov Andrei, prin acțiunile sale intenționate, a comis infracțiunea de delapidare a averii străine, inclusiv, și după indicele calificativ „cu folosirea situației de serviciu”, în pct. 52 al deciziei indică că „acuzatorul de stat nu a prezentat careva probe care ar demonstra folosirea situației de serviciu a lui Burelov Andrei”;

- instanța de apel, examinând cauza penală de în privința inculpaților Rebeja Nina și Burelov Andrei, nu a acordat deplină eficiență prevederilor legale expuse supra și a pus la baza deciziei probele cercetate de prima instanță, însă acestea nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal;

- în partea descriptivă a deciziei instanța de apel a reflectat în calitate de probe actul reviziei tematice a activității economic-financiare, efectuat la „Volnal-Corn” SRL din 03.08.2012 cu anexele, probă care, de altfel, nu are nicio tangență cu învinuirea înaintată; actul reviziei tematice a activității

economic-financiare a Companiei „Asigurări Generale XXXXX” SRL, filiala Criuleni din 27.09.2012, cu anexele; ordonanța de recunoaștere și de anexare corpurilor delictive la cauza penală, conform căreia au fost recunoscute drept corpuri delictive și anexate la cauză: cartea de ordine pe filiala Criuleni a CA „Victoria”, cartea de ordine pe filiala Criuleni AG „Criuleni”, 19 foi de parcurs, contractele AORC pe luna ianuarie 2010, februarie 2010, martie 2010, aprilie 2010, mai 2010, iunie 2010, XXXXX, august-decembrie 2009, contractele CASCO pe anul 2009, contractele pe bunuri pe anul 2010, contractele CASCO pe anul 2010, contractele pe accidente, constatând și afirmând că, prin acestea se confirmă indubitabil vinovăția inculpaților de comiterea infracțiunii incriminate. În același timp, lecturarea procesului-verbal denotă că probele sus-indicate nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în conținutul acestuia;

- potrivit actului de învinuire, inculpaților le este incriminat faptul sustragerii sumei de 1295,45 lei, care constituie salariul achitat lui Burelov Andrei în luna XXXXX, perioadă în care acesta sa aflat peste hotarele țării. Salariul în sumă de 1295,45 lei a fost încasat de Burelov Andrei în luna XXXXX, pentru perioada de activitate iunie 2010. În ședința instanței de apel, apărarea a prezentat copia pașaportului lui Burelov Andrei din care rezultă că acesta s-a aflat peste hotarele țării doar pe parcursul a 3 zile de odihnă și anume: ieșirea este înregistrată cu ziua de vineri 25.06.2010 după programul de muncă, iar intrarea este fixată cu ziua de luni 28.06.2010 pînă la programul de muncă. În aceste circumstanțe, suma de 1295,45 lei a fost incriminată nejustificat ca fiind însușită de către inculpați, deoarece Burelov Andrei s-a aflat la serviciu în perioada indicată și a încasat absolut legal salariul ce i se cuvenea;

- instanța de apel a ignorat și a lăsat fără apreciere și înscrisul prezentat de partea apărării, sub semnătura administratorului Companiei „Intact Asigurări Generale” SA, Călin Tomuleț, potrivit căruia, suma de 13 196,22 lei nu constituie prejudiciu considerabil pentru companie, or, aprecierea respectivei probe are un impact determinant pentru încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților. Astfel, după cum a indicat și instanța de apel în pct. 23 al deciziei, prin Legea nr. 179/ 26.07.2018, pentru modificarea unor acte legislative, publicată în Monitorul Oficial al R. Moldova, 309-320/498, 17.08.2018, la articolul 191, în dispoziția alineatului (1), textul „însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului” a fost substituită cu textul „însușirea, dispunerea sau ieșirea ilegală a bunurilor altei sau ale altor persoane de către cel căruia i-au fost

încredințate în baza unui titlu și cu un anumit scop ori refuzul de a le restitui, care a produs daune considerabile” în dispoziția alineatului (2), litera c) s-a exclus. Prin urmare, reieșind din modificările operate, una din componentele obligatorii ale laturii obiective a infracțiunii prevăzute la art. 191 Cod penal, este urmările prejudiciabile – producerea daunelor considerabile. În speță, cu referință la înscrisul prezentat precum că suma de 13 196,22, nu constituie o daună considerabilă pentru Compania „Intact Asigurări Generale” SA (succesorul în drepturi a Companiei AG XXXXX” SA) și la prevederile art. 10 Cod penal, apărarea invocă că acțiunile lui Rebeja Nina și lui Burelov Andrei nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 191 Cod penal (lipsind latura obiectivă a infracțiunii sub forma urmărilor prejudiciabile);

- judecând cauza și verificând probele în ședința de judecată, instanța de apel nu a acorda eficiență deplină prevederilor alin. (4) art. 100 Cod de procedură penală prin prisma analizei conținutului și le-a dat o apreciere injustă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinente concludentei, utilității, veridicității și coroborării lor, fără stabilirea neechivocă a tuturor aspectelor de fapt și de drept, formulând o concluzie greșită referitor la vinovăția inculpaților de comiterea infracțiunii incriminate;

- instanța de apel s-a manifestat în favoarea acuzării și a acceptat necondiționat concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpaților, fără o verificare amplă și multe aspectuală a probelor, îndeosebi a probelor apărării, adoptând o hotărâre nefondată. Mai mult, instanța de apel a omis să-și argumenteze poziția referitor la multiplele erori și deficiențe invocate de către apărare, care denotă caracterul nefondat și arbitrar al acuzațiilor aduse inculpaților și justifică soluția de achitare în privința acestora, deși prin decizia Colegiului lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21.11.2017, ea a fost obligată să se pronunțe asupra tuturor alegațiilor apărării;

- nu a fost supusă analizei și aprecierii nici alegația apărării precum că, potrivit Regulamentului circulației rutiere nr. 713 din 27.07.1999 (până la modificările operate), Burelov Andrei avea dreptul de a conduce automobilul alături de o persoană de cel puțin 21 ani și staj la volan mai mare de 3 ani, or, inculpații au declarat în ședința instanței de apel că Burelov Andrei, când se afla la volanul automobilului, era însoțit de Rebeja Nina, care avea permis de conducere și o experiență de a conduce automobilul mai mare de 3 ani. În perioada anilor 2005-2006, Burelov

Andrei nu a lipsit de la serviciu, deci învinuirea în sumă de 64000 este neîntemeiată.

6. Referință asupra recursului declarat, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentare a învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Ghervas Iurie, prin care a optat pentru inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente:

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat în cauza deferită judecării, autorul invocă ca temeiuri de drept pentru casarea hotărârii contestate pct. 6) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că, *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, precum și pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, invocând că *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*.

Temeiurile pentru recurs invocate de către recurent prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, sunt aplicabile atunci când instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu și-a motivat întemeiat hotărârea judecătorească.

Verificând hotărârea atacată, instanța de recurs apreciază că aceasta cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar argumentele pe care instanța de apel le-a expus în hotărârea adoptată, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de art. 6 CEDO.

Instanța de recurs în prezenta speță nu acceptă criticile recurentului, precum că hotărârea instanței de apel nu conține motivele ce au stat la baza adoptării soluției. Tot aici, urmează de menționat, că motivarea hotărârii

este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale de condamnare, adică așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza dată. Instanța de apel fiind investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat corect de a casa sentința prin care inculpații a fost achitați pe infracțiunea comisă, deoarece fapta acestora întrunește elementele faptei prejudiciabile prevăzute de legea penală, concluzii ce au rezultat în urma analizei coroborate a cumulului de probe administrat la dosar.

Contrar celor invocate de către recurent, Colegiul penal verificând lucrările dosarului remarcă, că judecând apelul declarat, la caz, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, audiind suplimentar inculpații, martorii și reprezentantul părții vătămate, cercetând suplimentar materialele cauzei în ședința instanței de apel, cu consemnarea lor în procesul verbal al ședinței de judecată, adoptând o soluție corectă de casare a sentinței de achitare a inculpaților, constatând astfel vinovăția inculpaților Rebeja Nina de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal și Burelov Andrei de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Este de menționat că, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, respectiv hotărârea cuprinde temeiurile de fapt și de drept pentru care a fost admis apelul, casată sentința cu emiterea unei hotărâri noi prin care Rebeja Nina a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, iar Burelov Andrei recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, formulând în final juste concluzii privind constatarea vinovăției inculpaților în săvârșirea infracțiunii menționate. În consecință, instanța de recurs ordinar nu are temeiuri de a devia de la concluziile expuse în decizie referitor la vinovăția inculpaților la comiterea faptei prejudiciabile imputate acestora.

Ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, instanța de apel a constatat și a redat în suficientă măsură situația de fapt și de drept reținută, just concluzionând, despre prezența laturii obiective a delapidării averii

străine în acțiunile inculpaților Rebeja Nina și a lui Burelov Andrei și anume deci, a faptei prejudiciabile care constă în acțiunea de însușire ilegală a banilor în sumă de 13 196,22 lei care aparțineau companiei „A.G. XXXXX” SRL.

La fel, Colegiul penal apreciază ca fiind juste concluziile instanței de apel prin care se constată că, prima instanță a ignorat declarațiile martorilor Magla Victor, din care reiese că, Rebeja Nina a fost angajată în calitate de director al filialei companiei „XXXXX” din or. Criuleni, dânsa avea împuternicirile să primească persoane la serviciu, să emită ordine de angajare, concediere, îndeplinea lista de pontaj, iar în calitate de șofer a fost angajat Burelov Andrei. Nu a cunoscut despre faptul că Burelov Andrei la momentul angajării nu dispunea de permis de conducere, că pleca peste hotarele țării. Când automobilul necesita reparație se ducea la stația tehnică, Rebeja Nina raporta despre acest fapt, după ce compania efectua transferuri a sumelor cheltuite.

În asemenea împrejurări, Colegiul penal consideră că, de fapt invocările recurentului sub aspectul temeiului pentru recurs prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, poartă un caracter declarativ, ține de modul de apreciere a probelor, ne fiind expuse argumente pentru scoaterea în evidență și susținerea erorii pretins a fi admise de către instanța de apel.

Colegiul penal apreciază ca fiind nefondate alegațiile recurentului și reiterează că invocarea unor pretinse erori la etapa judecării cauzei de instanța de apel, urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora sunt subsecvente.

Verificând hotărârea atacată, Colegiul penal apreciază că aceasta cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, deoarece argumentele pe care instanța de apel le-a expus în hotărârea adoptată, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de art. 6 CEDO.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că, temeiurile pentru recurs invocate de recurent prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu se regăsesc în prezenta speță.

Cu referire la incidența temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, invocat în speță de către recurent, Colegiul penal menționează că, acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul

căroră s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Având în vedere cele menționate, Colegiul penal consideră că, instanța de apel întemeiat a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpaților Rebeja Nina în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal și Burelov Andrei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Suplimentar, colegiul penal reține că, raportat la criticile invocate de apărător în recursul declarat, Colegiul constată că, acestea se referă în bună parte doar la chestiunea de apreciere a probelor.

Este de menționat că, aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organul de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după pertinenta, concludenta, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblu lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Din atare considerente, Colegiul penal nu va analiza și verifica probele administrate în cauză, deoarece în speța deferită judecării nu s-a constatat discrepanță între cele reținute de instanța de apel în vederea condamnării inculpaților și conținutul real al probelor sau ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții, decât cea pe care materialul probator o redă.

Rezumând în ansamblu probele administrate, Colegiul penal statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpaților Rebeja Nina și Burelov Andrei, iar în acțiunile acestora fiind prezente elementele infracțiunii imputate.

Astfel, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în

privința inculpaților, nefiind identificate de instanța de recurs careva erori judiciare, ce ar putea servi drept temei de casare a hotărârii judecătorești atacate, Colegiul penal consideră ca fiind vădit neîntemeiate criticile formulate de către autorul recursului ordinar deferit spre examinare, din care considerente, recurs ordinar este vădit neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Bodean Ina în numele inculpaților Rebeja Nina și Burelov Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui Rebeja Nina și Burelov Andrei, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 11 ianuarie 2020.

Președinte

Boico Victor

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena